

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Cdo/9/2026
Identifikačné číslo spisu:	4324204041
Dátum vydania rozhodnutia:	26.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:4324204041.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu R. T., narodeného XX. H. XXXX, F. Y., H. XX, zastúpeného JUDr. Alexandrom Kuchárikom, advokátom, Levice, J. Hollého 11, proti žalovanej J.. Z. X., narodenej XX. H. XXXX, S., Y. XX, zastúpenej ACRES spol. s r. o., Bratislava, Digital Park III, Einsteinova 19, IČO: 36 861 798, o určenie neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 14Cn/6/2024, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 25. júna 2025 sp. zn.9NcC/3/2025, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Odôvodnenie

1. Okresný súd Levice prijal dňa 21. 11. 2024 podanie žalobcu a začal konanie v právnej veci odporovacej žaloby o určenie neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorá bola zapísaná do súdneho registra Cn. Okresný súd Levice považoval spor za obchodnoprávny, a to s prihliadnutím na § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, a pretože na konanie v obchodnoprávných sporoch je príslušný Okresný súd Nitra, spis mu postúpil.

1.1.1. Po postúpení veci Okresný súd Nitra vyjadril nesúhlas s postúpením. S postúpením nesúhlasil z dôvodu, že daný spor nepovažoval za obchodnoprávny. Uviedol, že žalobca, na ktorého bola postúpená pohľadávka (vo výške 96.459,29 eura s príslušenstvom titulom neuhradenej ceny za dodaný stavebný materiál a vykonané práce pri rekonštrukcii rodinného domu) spoločnosti LEA Consulting s. r. o., so sídlom J. Hollého 11, Levice 934 01, IČO: 35 954 761 (vymazaná z OR SR dňa 01. 06. 2022) sa voči dlžníkovi J.. S. X., domáhal určenia neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, ktorou dlžník J.. S. X. previedol svoj obchodný podiel v spoločnosti IRONMAN, spol. s r. o., so sídlom Vojenská 2517/18, Levice 934 01, IČO: 44 169 485 na žalovanú. Poukázal na to, že pri klasifikácii toho, či ide o obchodnoprávny spor, je potrebné vychádzať z predpisov hmotného práva upravujúcich obchodnoprávne vzťahy a občianskoprávne vzťahy, teda z Obchodného zákonníka ako lex specialis a Občianskeho zákonníka ako lex generalis. Či spor možno definovať ako obchodnoprávny, závisí predovšetkým od právnej povahy právneho štatútu strán a ich vzťahu, z ktorého spor vznikol. Určujúcim je v tomto prípade ustanovenie § 261 Obchodného zákonníka obsahujúce vymedzenie

obchodných záväzkových vzťahov. V danom prípade nie je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka na základe statusu strán konania ako podnikateľov a ani obligatórna pôsobnosť Obchodného zákonníka tým, že by medzi stranami išlo o absolútny obchod 9NcC/3/2025 bez ohľadu na povahu účastníkov tohto právneho vzťahu. Hoci je predmetom odporovatelnosti podľa § 42a Občianskeho zákonníka zmluva o prevode obchodného podielu, nejde o absolútny obchod podľa § 261 ods. 6 písm. a) Obchodného zákonníka, pretože nejde o spor medzi subjektami vymedzenými týmto ustanovením. Z uvedených dôvodov nesúhlasil s postúpením veci Okresným súdom Levice a podľa jeho názoru je daná všeobecná miestna príslušnosť podľa § 13 CSP Okresného súdu Levice.

2. Krajský súd v Nitre (ďalej aj „odvolací súd“) uznesením z 25. júna 2025 sp. zn. 9NcC/3/2025 rozhodol, že nesúhlas Okresného súdu Nitra s postúpením veci Okresným súdom Levice je dôvodný a že miestne príslušným súdom na konanie je Okresný súd Levice.

2.1. Po právnej stránke aplikoval § 12, § 14, § 22 a § 36 ods. 1, 2 CSP; § 3 ods. 4 zákona č. 37/2004 Z. z. a vecne ustálil, že daný spor medzi žalobcom a žalovanou sa vzhľadom na obsah žaloby spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a preto ide o občianskoprávny spor. Žalobca sa žalobou doručenou Okresnému súdu Levice dňa 21.11.2024 domáhal určenia neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu podľa § 42a Občianskeho zákonníka. Odvolací súd zhodne s Okresným súdom Nitra dodal, že v danom prípade nie je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka na základe statusu strán konania ako podnikateľov a ani obligatórna pôsobnosť Obchodného zákonníka tým, že by medzi stranami išlo o absolútny obchod bez ohľadu na povahu účastníkov právneho vzťahu. Navyše dodal, že z hľadiska predmetu sporu na daný právny vzťah nie je možné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka, pretože nemá obchodnoprávny charakter a nespadá pod obchodné záväzkové vzťahy určené § 261 Obchodného zákonníka. Právna úprava odporovaného práva je komplexným spôsobom upravená v Občianskom zákonníku, preto je nepochybný záver o príslušnosti Okresného súdu Levice v danej veci.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná (ďalej aj ako „dovolateľka“) zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom dovolanie, v ktorom navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania odôvodnila podľa § 420 písm. f) CSP.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhol dovolanie odmietnuť, keďže napadnuté uznesenie nie je rozhodnutím, voči ktorému zákon dovolanie pripúšťa.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je procesne prípustné.

6. V zmysle ustanovenia § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

7. Podľa ustanovenia § 420 CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak v konaní došlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú vymenované v ustanovení § 420 písm. a) až f) CSP. Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/236/2016 (publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ako judikát R 19/2017) uviedol, že základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je prípustné dovolanie podľa ustanovenia § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že

dovolateľ vyvodzuje prípustnosť dovolania z § 420 CSP, dovolací súd prednostne skúma, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené; k preskúmaniu opodstatnenosti v dovolaní tvrdenej procesnej vady v zmysle ustanovenia § 420 písm. a) až f) CSP pristúpi dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Z uvedeného je zrejmé, že ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k namietanej procesnej vade došlo alebo nie.

8. Rozhodnutie odvolacieho súdu napadnuté dovolaním žalovanej nie je rozhodnutím vo veci samej a ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pretože v predmetnej veci ďalej beží riadne konanie o určenie neúčinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu a dovolaním napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre (ako nadriadeného súdu Okresnému súdu Nitra a Okresnému súdu Levice) vyjadruje jeho nesúhlas s postúpením veci Okresným súdom Levice. Dovolanie preto v zmysle § 420 CSP prípustné nie je. Rozhodnutie krajského súdu o príslušnosti prvoinštančného súdu na konanie je potom rozhodnutím vynesným mimo rámec inštančného postupu, kedy tu krajský súd nerozhoduje ako súd druhej inštancie. Proti takémuto rozhodnutiu nie sú potom zákonom pripustené žiadne opravné prostriedky, preto tu neexistuje ani žiaden funkčne príslušný súd, ktorý by mohol o takomto neprípustnom opravnom prostriedku rozhodnúť. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiam mimo inštančného postupu, napríklad proti rozhodnutiam o delegácii vecí alebo o predbežných procesných otázkach (k tomu pozri napr. sp. zn. 5Cdo 243/2010).

10. Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalovanej z ustanovenia § 420 CSP nevyplývala, dovolací súd bez toho, aby uskutočnil dovolací meritórny prieskum, dovolanie žalovanej ako procesne neprípustné odmietol (§ 447 písm. c) CSP).

11. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania bude rozhodnuté až v konečnom rozhodnutí vo veci samej.

12. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.